

ACTIVITATS

DEL

Foment de la Sardana PEP VENTURA - Figueres

N.º 17

Març del 1968 — Dipòsit Legal: GE 915 - 66 — Imprès: Gráf. Trayter, Figueres

EL MONUMENT A PEP VENTURA, INMINENT REALITAT

A l'escaure's enguany la data del 24 de març en diumenge, farà que poguem rememorar, justament el mateix dia de 93 anys enrera, el dol que es produí a Figueres i a l'Empordà per la pèrdua d'aquell home senzill que amb una insuperable força de voluntat sabé recollir la pobresa de la nostra sardana primitiva, enriquint-la amb el tresor inexhaurible de les nostres cançons, d'aquelles cançons que són l'ànima de la terra, donant-li el caràcter i el vigor que l'han feta immortal i que al córrer del temps s'esdevindria en la dansa de tots els catalans.

Fidels a la seva memòria i al seu record, com en anys anteriors, dipositarem damunt la seva tomba, una austera corona de llorer, símbol de la glòria i immortalitat que per la seva gran obra s'ha fet mereixedor, i al fer aquesta ofrena, podrem afirmar-li que el Monument que li devem serà ben aviat una joiosa realitat.

Decidit l'emplaçament on serà eregida l'obra arquitectònica i escultòrica que ha de perpetuar la memòria del gran músic figuerenc i empordanès, el Foment ha volgut que l'audició de sardanes, commemorativa de l'aniversari de la mort d'En Pep Ventura d'enguany es celebrés en el lloc on s'aixecarà el Monument, projectant exhibir en el curs de la ballada els plans, diferents prespectives del que serà el futur Monument, àdhuc una maqueta a escala de l'obra.

No dubtem que tots els aimants de la sardana i de l'obra d'En Pep Ventura assistiran a aquests actes i, els que encara no ho han fet, aprofitaran l'avinentsa per a fer llurs donatius.

Notes i comentaris

ARXIU DE SARDANES

Vàrem rebre, destinades al nostre arxiu, les sardanes "Al meu cosí Jaumet" i "Eulàlia" enviades pel destacat compositor Mossèn Angel Obiols, de Barcelona. Agraïm la seva deferència, que correspondrem programar-les en alguna de les nostres audicions.

CONCURSOS DE SARDANES

Les Colles Sardanistes de la Societat Coral "Erato" iniciaren les seves activitats en la present temporada, al concòrrer al de Molins de Rei (Barcelona), competint amb un total de 43 colles. La colla "Empordà" fou classificada en el 19è lloc. Per la seva part, la Colla Infantil "Petits Rebrols", obtingué el primer premi de la seva categoria.

CONCURS DE SANTA CREU

Podem anticipar que el Concurs Regional de Colles Sardanistes que tradicionalment es celebra amb motiu de les Fires i Festes de la Santa Creu, enguany tindrà lloc, si a Déu plau, el diumenge, 5 de maig i que la part musical irà a càrrec de la destacada Cobla "La Principal", de Girona.

JORNADA D'ESTUDIS SARDANISTA

Suposem que, com en anys anteriors, en el curs d'aquest mes es celebrarà la X Jornada d'Estudis Sardanistes que organitza l'Obra del Ballet Popular.

A l'hora de redactar aquestes notes, encara no hem rebut informació d'aquesta assemblea de sardanistes, a la queensem assistir, si ens convoquen a temps i de la que donarem compte en propers butlletins.

VII APLEC DE LA SARDANA - FIGUERES

L'APLEC DE L'EMPORDÀ

19

maig 1968

matí, tarda, nit

**Cobles: La Principal de La Bisbal
A. M. O. G. A. de Vidreres
Selvatana de Caçà de la Selva
La Principal de Figueres**

Remembrança

Ja fa un any i sembla que tot just fa uns pocs dies, uns moments, que vàrem perdre l'amic amb el qual havíem esmerçat, hores i més hores, dies i dies, amb els mateixos dalers, els mateixos afanys, les mateixes inquietuds que sentim, i senten també, ara, els amics i companys que hem vingut esforçant-nos i continuem fermes en aquest esforç d'enaltiment i dignificació de la nostra estimada sardana.

Ja endevinareu, estimats amics, que fem al.lusió, amb aquests mots, al mai prou plorat i enyorat amic el que fou el nostre President i ardit lluitador en els rengles sardanistes, En Melcior Comas (E. P. R.).

Com els remembrem, tots, els teus neguits, tot aquell bé de Déu de treball per tal que les coses anessin el màxim de bé dintre allò que havíem preparat i somniat!

Amb tot, bon amic, i no cal dir que sempre, en bona memòria teva, volem i procurem, dintre allò que poguem, seguir en la mateixa ruta i amb la mateixa fermesa vers aquestes nostres ideals a profit de la nostra bella dansa i de tot allò que ella representa.

Avui, doncs, en aquest primer aniversari de la teva partença al més enllà et prometem, una vegada més, l'ésser fidels, fidelíssims a tot el que tant tu havies anhelat.

Creiem que és la manera més digna, més lleial, de recordar-te i honorar-te ensems.

— — —

Una cosa voldríem fer constar aci: si fos cas que algun dia féssim marrada en el nostre camí, com ens plauria sentir la teva veu, el teu esguard damunt nostre —que talment un espignet de tenora o un refilet de flabiol—, a contra-compàs, si voleu —que ens digués, enèrgicament:

Ep, atureu-vos!

EL PLOR D'EN PEP

Diuen que En Pep Ventura visqué en una època de plena decadència: la sardana havia esdevingut una dansa d'estrets límits geogràfics i es perdia, a més a més, sota la inspiració insubstancial dels motius d'òpera italiana. Alehores, tot d'una, ve un home humil que anima la nostra dansa amb l'alenada del paisatge i de la cançó popular. Aleshores ve En Pep Ventura i interpreta "El cant dels ocells", per exemple, i escampa el tresor preciós de les seves melodies.

Com assenyala sovint la feble estructura de moltes sardanes d'En Pep, i algú parla àdhuc d'una tècnica fallada. Però, no és precisament aquesta diàfana ingenuïtat del músic, aquesta poca complicació dels seus temes, el que fa més evident el miracle En la tenora d'En Pep, Déu posà la remor de les ones de la nostra mar i les herbes de les nostres muntanyes. Les melodies d'En Pep Ventura rajaven inconscientment definitives. En elles bategaven els colors i les línies d'un paisatge: hi havia tot l'Empordà

emboirat de melangia o resplendent de claror.

Sembla com si en la seva vida empordanesa quotidiana En Pep Ventura recollís tresors inexhauribles de sentiment i de gràcia. Imagineu-vos el mestre sota els porxos daurats de Castelló o embolcallat de la llum de Peralada. Imagineu-vos-el animant la tenora prop del Mas Ventós amb la mar de Roses, llà baix, o al Port de la Selva, arredossat a l'ombra de Sant Salvador, guaitant la mar amansida pel parpeilleig de Venus. Compreneu que l'ordre, l'emoció, la color i la gràcia de l'Empordà eren el doll meravellós que cantaven en la tenora del mestre.

Dolç paisatge empordanès! Dolces tonades: eternes com la cançó del caragol marí! Un home va agafar-vos amb el seu gest creador i us ha lliurat a tots els catalans. La sardana ha trobat, amb l'obra d'En Pep Ventura, sentit nacional.

Amb un esforç amorós un home va incorporar un paisatge, va traduir-lo musicalment. I amb aquest paisatge va fer vibrar amb extremi-

Operació: AGULLANA - F

L'alzina surera, coneguda vulgarment per SURO, és una varietat arbòrea característica de l'Empordà, per aquesta raó, aquesta espècie fou elegida per a simbolitzar la comarca on nasqué ia sardana en el Monument erigit a Pep Ventura a la Muntanya Santa de Montserrat, i des de Sant Feliu de Guixols va ésser-li trasplantat un suro a l'inaugurar-se dit Monument a l'any 1954.

Desgraciadament, el suro no va aconseguir arrelar, l'arbre es va

VENTURA

tuds humanes i actuals la vella tradició. Escolteu "El cant dels ocells", o el "Totes volen hereu", o el "Toc d'oració" i endevinareu la tradició i el paisatge encarnats per un home genial, dramatitzats pel seu temperament. Talment un nou Sant Francesc, En Pep Ventura parla amb els ocells i amb totes les coses naturals.

Fóra molt interessant intentar de reconstruir la vida del mestre. Una biografia d'En Pep Ventura, on fos recollida la seva activitat de cada dia, on fossin contades les pures anècdotes de les seves caminades per l'Empordà.

Mentrestant susciteu la imatge del mestre plorós. Recordem el plor d'En Pep Ventura, quan tocava la tenora damunt l'empostissat d'una plaça de poble. Tothom sap aquesta llegenda del músic que plorava en interpretar les seves sardanes. Plorava de pura emoció? Era la força del paisatge que el feia esclatar en llàgrimes? Era la dolça fusió de la dansa i del cant amb la llum?

Valdrà més que veiem en aquest plor la joia de l'home que crea. En

Pep Ventura potser presentia que aquells porxos i aquelles pedres i les corbes dels monts llunyans, prenién una nova vida amb l'alè de la seva tenora. En el plor d'En Pep Ventura, recreador de paisatges, hi havia alhora la fecunda dolor de la mare i la inefable joia paternal.

TOMAS GARCES

Extret de "La Dansa més bella..." portantveu de l'antic "Foment de la Sardana", del mes d'abril de 1928.

FIGUERES - MONTSERRAT

morir i el Mur d'En Pep Ventura, nom pel qual se'l coneix, per la seva forma, va romandre sense aquest complement per espai de molt de temps.

A l'any 1966, el Foment de la Sardana Pep Ventura de Figueres, en el segon any de la seva fundació, pujà a Montserrat per a venerar a la Verge Moreneta i fixar el seu emblema o distintiu en el Monument, com ja havien fet i continuen fent tantes altres entitats sardanistes d'arreu

Operació: AGULLANA-FIGUERES MONTSERRAT

segueix de la
pàgina anterior

de Catalunya, en testimoni d'homenatge al gran músic empordanès que donà impuls immortal a la sardana. Aquella expedició del Foment que encapçalava el seu primer President En Melcior Comas, (q. e. p. r.), fou rebuda pel P. Abat Brassó, qui en el curs de les converses, demanà portéssim de l'Empordà un altre suro per a suplir al que no havia arrelat.

De retorn férem les gestions per a procurar-nos un plançó d'aquest arbre, que generosament ens va oferir el nostre benvolgut conciutadà, En Joaquim Bech de Careda i a les darrerries de l'hivern passat, per mitjà de diferents intermediaris vàrem fer arribar a Montserrat el suro que havia de completar el Monument.

Però, sigui perquè l'època de fer la transplantació era massa avançada o perquè va tenir de romandre primer a Figueres i després a Barcelona, per a combinar cada fase del trasllat, ço que representà gairebé quinze dies d'estar la planta fora de la terra, el resultat va ser que l'arbre no arrelà.

Davant d'aquesta experiència, vàrem prometre'ns assegurar el segon intent i el dissabte, 3 de febrer iniciàrem l'operació Agullana-Figueres-Montserrat, desplaçant-nos personalment amb el camió del nostre dilecte Vice-President, En Pere Manera, a Agullana, a la residència dels Senyors Bech de Careda i des d'allí a una propera sureda, on recollírem l'obsequi que gentilmente ens feren, aquesta vegada per partida doble. En efecte, el Senyor Bech de Careda ens havia fet preparar aquell mateix dia, dos magnífics plançons de suro que degudament acondicionats pel viatge, carregàrem amb tota cura i els traslladàrem a Figueres. L'endemà, amb alguns dels membres de Junta, férem el trasbordament al camió del nostre bon amic, entusiasta sardanista i consoci, En Francesc Granés, que va oferir-se, com l'any anterior, a transportar-los, enguany, inclòs fins a Montserrat mateix. Així, el dimarts, sortint de bon matí, acompanyàrem a l'amic Granés en la seva ruta setmanal a Barcelona, que per deferència ampliava fins al Santuari montserratí.

Un cop allí, vàrem ésser atesos amb la major cortesia i amabilitat pel Sr. Camps, Gerent de "La Agrícola Regional", Empresa que cuida d'aquests treballs al Santuari, que disposà fossin plantats els dos suros, un d'ells incorporat al Monument, el qual simbolitzarà el nostre permanent homenatge envers el geni que tant de nom i glòria ha donat a l'Empordà.

Una placa de metall, amb l'inscripció: "SURO SIMBOL Procedent de les terres on nasqué la Sardana: l'Empordà. Agullana-Figueres 1968", testimoniarà a peregrins i visitants del Mur d'En Pep Ventura, la procedència de l'arbre que acompanyarà l'esperit del nostre Pep Ventura allà dalt a Montserrat.

Expressem el nostre profund agraïment a tots els qui han col.laborat amb el Foment a portar a cap aquesta operació, altruista col.laboració que ens consta que l'han feta, cada un d'ells, amb la més íntima satisfacció, i que, ensems, tots els empordanesos de cor estimaran.

CARTELLERA SARDANISTA

DIUMENGE, 10 DE MARÇ DEL 1968 — A LES 12 DEL MATI
A LA RAMBLA

AUDICIÓ DE SARDANES

PROGRAMA

AL CANTAIRE DE MONTGRI
ELS GEGANTS DE MONTBLANC
PIC DE PLANELLS
LA FONT VELLA
MARIA ANGELS
TRES AMICS

R. Viladesau
A. Causi
J. Bonaterra
J. Vicens (Xaxu)
F. Safont
F. Mas i Ros

Cobla: "LA PRINCIPAL" de Figueres

DIUMENGE, 24 DE MARÇ DEL 1968

COMMEMORACIO DEL 93 ANIVERSARI DE LA MORT
D'EN PEP VENTURA

A LES 11 DEL MATI

Ofrena d'una corona de llorer a la tumba d'En Pep Ventura,
al Cementiri Municipal.

A LES 12

A LA PLAÇA DE LA VICTORIA

AUDICIÓ DE SARDANES

PROGRAMA

ALÇA NOIA
GALANTEIG
PORT DE LLANÇA
TOC D'ORACIO
VILANOVA DE LA MUGA
PETITA LIDIA

PEP VENTURA
C. Saló
R. Viladesau
PEP VENTURA
R. Palmada
M. Tudela

Cobla: "CARAVANA" de Torroella de Montgrí

DIUMENGE, 31 DE MARÇ DEL 1968 — A LES 12 DEL MATI
A LA RAMBLA

AUDICIÓ DE SARDANES

PROGRAMA

LA NOSTRA PUBILLA
EL MEU AMIC JAUMET
TOT JUGANT
LA CABRA D'OR
CANÇONS QUE TORNEN
ANNA

J. M.ª Tarridas
A. Obiols
E. Sans
J. Bonaterra
J. Vicens (Xaxu)
F. Mas i Ros

Cobla: "LA PRINCIPAL" de Figueres

**Sola o
amb vi...**

és única!

I. C. A. S. A. VILATENIM
(G I R O N A)